

54. seminář ASTROTHEOLOGIE Ing. J. Popelky

Klíčové body zvěrokruhu

Dům techniky OV-Mar. Hory 4.10.2008

V posledních seminářích jsem se zaměřoval na popis tvůrčího Já a upřesňoval jsem záležitosti, týkající se procesu meditace. Trošičku jsem sice odběhl od zvěrokruhu, ale nemyslím si, že to bylo na škodu věci. Dnes se vrátíme ke zvěrokruhu. Neustále se snažím lidskou mysl dovést k tomu, aby se nedomnívala, že to, co se ukrývá za slovem Božství, je jenom nějaká čistá esence, čisté bytí, kdy si jenom vegetuji, přebývám a veškeré tvůrčí děje mne nezajímají. Mnoho duchovních učitelů lidí směřuje právě k tomuto stavu. Tvrdím, že tento stav je sice dosažitelný, ale je to v hlubokém rozporu s tím, o co Bohu (našemu Já) jde. Pak mohou být lidé, kteří se zase zaměřují jen na stránku jevů života, a neví, že existuje možnost jen být a stát se samotným bytím (vědomím). Potom jsou lidé, kteří se mohou zaměřovat na tzv. Krista (tvůrčí Já), ale opomíjejí čisté vědomí a také oblast životních procesů. Minule jsem vysvětlil vše od prázákladu - samotného bytí, kde není nic, jen existence, dále jsem vysvětlil, jak toto čisté bytí ze sebe vytvořilo tvůrčí centrum (tvůrčí Já), které používá tvůrčí mechanismy (tvorba idejí, vlastností), čímž vzniká mnohost bytí a dochází k tomu, že můžeme pozorovat ve svých životech a kolem sebe mnoho rozdílných skutečností a procesů. Božství není jenom nicotné, jednoduché, a není jenom složité a komplikované. Božství je nicotné, jednoduché a současně složité a komplikované. To vše patří k Božství.

Pod pojmem Božství se ukrýváme my samotní, nemůžeme vnímat Božství, že je to něco převratného, mimořádného, co se nás netýká a nemůžeme si myslet, že jsme ti nicotní a že ani nemůžeme pomyslet na to si dělat ambice na styk s Bohem, natož se s Ním identifikovat.

Božství není něco mimo nás. Božství není jenom něco, co je v nás, ale Božství je něco v nás a to, co je v nás, jsme my sami.

Není troufalost, když mysl člověka si začne pohrávat s myšlenkou, že by se mohl sám stát Bohem a s Bohem se identifikovat. Je to jediná možnost, jak si vlastníma rukama ohmatat, co je to Božství.

Kdo se nevydá cestou identifikace sebe sama s Božstvím, nemůže poznat Božství. Pro takového člověka bude Božství vždy jen nějaká hypotetická záležitost, o které se bude domnívat pokaždé něco jiného.

Bůh je kouzelný v jedné věci, že má takový přístup: Jak ty ke Mně, tak Já k tobě. On dokáže to, že pokud si člověk udělá nějakou představu o Bohu, vezme na sebe přesně tu podobu a v této podobě se mu bude zjevovat. Proč to tak je? Existuje zde životní mechanismus: Myslet znamená tvořit.

Lidé nechápou, že tím, že jsou obdařeni schopností vědomě myslet, používají největší božskou moc. Bůh se vám nikdy nemůže prezentovat v jiné podobě, než jakou si vytvoříte ve své mysli.

Myslet – není lidská moc, ale božská moc! To, jak používáte božskou moc, způsobuje, že v takové podobě se vám Bůh může zjevit. Bůh sám nemůže jít proti své božské schopnosti. Vědomě myslet (zvířata také myslí, ale ne vědomě, proto je jejich myšlení jednoduché) znamená, že vaše myšlení se může stát čím dál propracovanější, komplikovanější, protože bude schopno vše promýšlet do větších detailů. Vědomě myslet znamená – používat Božskou schopnost! Věci nevidíte v jejich skutečnosti, ale vidíte je v té podobě, co si o nich myslíte. Jinými slovy věci pro vás mají takovou podobu, jak se vám zrcadlí ve vaší mysli. Někdy nemusíte ani přemýšlet, ale už když něco vidíte ve své mysli, tak se vám to jeví v určité podobě. Pokud má někdo křivolaké, drsné a nekvalitní zrcadlo, podoba věci zde nebude dokonalá. Existují lidé, jejichž mysl je velice hrubá, což způsobí, že nemůžou vidět nějaké pěkné obrazy, oni sice něco vidí, ale vidí to zkresleně a přesto si myslí, že tato podoba je jediná možná. Pak také můžete mít hladké a čisté zrcadlo, kde podoba věci získává úplně jinou kvalitu. **Je proto velmi důležité mít k dispozici kvalitní mysl, pokud chceme vidět věci v pravé podobě.** Pravá podoba věci je velice krásná. Jakého si člověk vytváří Boha, v takové podobě se mu zjevuje. Pokud tento mechanismus někdo pochopí, tak proč se nesnažit si udělat tu nejkrásnější představu o Bohu – **že jsem to přímo Já sám!**

Pokud chtějí lidé mezi sebou komunikovat, potřebují řeč. Když chce s námi komunikovat Bůh, má několik možností: Buď hovoří přímo k vám z vašeho nitra (srdce), protože ústa Boží jsou srdce. Člověk tak může slyšet Jeho Hlas, který zní v jeho vlastním srdci. Pokud je člověk schopen objevit své srdce a udržet ho při životě, stává se schopným vnímat Boží Hlas, může klást Bohu otázky a Bůh mu odpovídá. Druhý způsob, jak komunikuje Bůh (Život) s člověkem, je zvěrokruh. **Zvěrokruh je dokonalý jazyk, který Bůh používá k tomu, aby lidské mysli ozřejmil, kým Bůh je, jak funguje (pracuje) a k čemu jeho práce slouží.** To vše je obsaženo ve zvěrokruhu. Dokonalejší nástroj komunikace Boha s lidskou myslí neexistuje. Žádné karty, žádný i-ting, žádné věštecké metody nemohou dosáhnout dokonalosti zvěrokruhu a ani jednoduchosti zvěrokruhu. Zvěrokruh je velice jednoduchý, ale současně i velice složitý. Taková je přirozenost Božství, je tím i tím současně.

Pozn. Neměl jsem asi dva týdny ani špetku alkoholu a pokud přijdu do společnosti, moji partáci jsou z toho nervózní, protože pořád pijí a já ne. Když jsem s nimi včera seděl a měl jsem v sobě asi sedm čajů, tři kávy a dvě kofoly, říkal jsem si, že si dám pívko, abych nebyl až taková černá ovce mezi nimi. Dal jsem si dvě malé piva, už po prvním se mi začala točit hlava, a uvědomil jsem si, jaký je to luxus – mít čistou mysl. Také jsem si uvědomil, že Buddha měl pravdu v tomto směru, když říkal – zlatá střední cesta: Chtít pít pivo či nějaký alkoholický nápoj, je stejně tak vadné jako chtít nepít. Alternativa pít musí mít pro vás stejnou hodnotu a sílu touhy jako nepít. Pokud jedna z těchto věcí převažuje, je vždy otázka času, kdy to přeskóčí do druhé polohy. Nepítí i pítí musí mít pro vás stejný půvab. Když tyto dvě alternativy budou mít pro vás stejný půvab, budete schopni vnímat vedení života, které vám ukazuje, že každá situace je zvláštní, jedinečná, specifická. Budete zjišťovat, že v 99% pítí není nutné, ale že je jedno procento situací, že nevádí, když si s někým tůknete a dáte si jedno pivo. Člověk nesmí být závislý ani na jedné ani na druhé alternativě. V té chvíli začnete vnímat vedení života.

Někdo se učí německy, aby se domluvil s německy mluvícími lidmi, někdo se učí anglicky, což je dnes velice vhodné, protože se domluvíte s celým světem, ale jazyky nám umožňují řešit naše pracovní aktivity (většinou) a pozemské věci. Pokud ale chcete komunikovat s Bohem, nepomůžou vám lidské jazyky, ale jediné zvěrokruh. Zvěrokruh je jazyk, který umožňuje lidské mysli komunikovat s Bohem a rozumět Mu. Z toho je jasné, že stávající astrologie, tak, jak je prezentována, je nesmysl. Je to jen prostředek ke klamání lidí.

Ale protože lidé chtějí být klamáni, dopřejme jim to. Skrze zvěrokruh se vám snažím ukázat základní slovíčka, které se v této řeči používají, ale vlastní mluvu se musíte naučit sami. Je to to samé, jako kdybyste navštěvovali kurs němčiny, kde bude stát lektor, který vás bude učit jednotlivé slovíčka, a vy budete jen poslouchat. Pokud nezačnete ta slova aktivně používat, nikdy nemůžete jazyk zvládnout. Pokud se zde dozvídáme slova, jak se božsky řekne to či ono, musíme mít nějakou gramatiku, jak ta slova poskládat, aby z nich vznikaly věty. To už musí dělat každý sám, nemůže to dělat učitel. Nemůžete chtít, když se setkáte s nějakým Němcem, či Angličanem, zavolat svého učitele, aby vám to překládal.

Zvěrokruh nám umožňuje, že každý člověk si může vysvětlit, proč se věci dějí, jaký to má smysl. Většina lidí pozoruje své okolí a konstatují něco jako fakt, ale neví, proč to probíhá a co se za tím ukrývá. Někdo může říct, jak je svět ohavný, jak jsou lidi zlí, obzvláště v této době. Ale svět nevytvářejí lidé, svět a vesmír není lidský projekt, ale božský projekt. Ty cestičky si řídí Bůh sám. Nezáleží na tom, jak se to jeví lidem. Záleží na tom, jak se to jeví Bohu. A Bohu se to jeví velice dobře. Jakou máte kvalitu mysli, takové obrazy vidíte ve své mysli. Musíte chápat, k čemu všechny děje slouží. Všechny děje slouží Božímu záměru. V této zmatečné době si myslím, že člověk, který kráčí správným směrem (ke svému Já), je v klidu, protože ví, že zdroj pohody je přímo v něm a naše pohoda není vůbec závislá na tom, v jakých hmotných okolnostech se nacházíme. Nezáleží na tom, zda jsem v Ostravě (moje tělo, protože Já jsem tam, kde je moje mysl), anebo někde na chaloupce na samotě. Tam se nachází jen mé tělo, ne Já. Já jsem tam, kde chci být. A jsem pouze tam, kde je moje mysl. Jsem tam, co je v mé mysli. Máte božskou moc a schopnost. Jen vaše tělo musí někde být. Protože vaše tělo je fyzické, musí se nacházet zákonitě v nějakém fyzickém prostředí, místě. Stejně patří stejnému. Vrána k vráně sedá. To, že vaše fyzické tělo na základě jeho přirozenosti může být pouze na nějakém fyzickém místě, s tím nic nenaděláme. Země je separace, rozčleňování, takže tělo nemůže být všude, ale jen někde, v prostředí, které odpovídá jeho podstatě. Ale Vy můžete být, kde chcete. Nejste tělo, jste někdo, kdo není nikde a kdo současně někde je. Vaše Já je prostorové i bezprostorové současně. Ale pokud se vaše Já rozhodne někde být, není to tam, kde je tělo, ale tam, kde je mysl a co je v mysli. Nežijete ve fyzice, tam je jen naše fyzické tělo. Vy žijete pouze ve své mysli. I nyní nejste v učebně, ale ve své mysli. Můžete být v učebně pouze za jediného předpokladu, že vezmete do své mysli vaše fyzické tělo, a začnete vnímat, že vaše tělo má smysly. Je schopno vidět, slyšet, a tím pádem tyto smysly dávají informace vaší mysli, a vy jste tím pádem v učebně. Co vám brání přestat věnovat pozornost vašim smyslům a tělu, a zamyslet se nad nějakým místem, které máte obzvláště rádi? Když s veškerou silou své mysli začnete vzpomínat na to místo, můžete se natolik zamyslet, že tam budete. Jiná věc je, že člověk nemá dostatečně silnou mysl k tomu, aby byly jeho mentální obrazy dostatečně silné. Předpokládejme, že je vaše schopnost myšlení dostatečně silná a když si ve své mysli uděláte obraz toho místa, a budete se do toho místa vcítovat, tak tam budete a vůbec nebudete vnímat nějakého Jardu Popelku, co k vám promlouvá zde v této učebně. Nejste tam, kde je vaše tělo, ale jste tam, kde je vaše mysl a co v ní máte. Váš životní prostor je vaše mysl. Tento základní fakt lidé nechápou. Skrze svoji mysl můžete být, kde chcete. Můžete být tam, kde je vaše tělo, ale můžete být také někde jinde, kde vůbec vaše tělo nemá šanci se dostat. Chcete být mimořádní turisté? Cestujte ve své mysli! I to, kde je vaše tělo, je umožněno stavem vaší mysli. Kdyby vaše mysl nebrala v potaz toto tělo, ani toto prostředí by neexistovalo. Vše je podmíněno vaší myslí. I moje tělo je ve vaší mysli, protože to své mysli dovolujete, abych já (zevní Jarda) přebýval ve vaší mysli. Kdybyste vaší mysli přikázali, ať se Jardu Popelkou nezaobírá, já jakožto fyzická skutečnost z vašich životů zmizím.

Bůh je neustále v každém člověku. Proč člověk o Něm neví? Protože neumožnil své mysli, aby Ho do sebe vpustila. Kdyby mysl v tuto chvíli do sebe vpustila Boha, v té chvíli pro vás začne existovat. Tak co vám brání být s Bohem? Vaše neschopnost

pracovat s myslí. Nejenom schopnost, že měníte obrazy ve své mysli (schopnost přemýšlení), ale hlavně – umět svoji mysl natáčet, směřovat ji 360° dokola a ne pořád jen jedním směrem. Musíte svoji mysl (zrcadlo) umět otáčet 360° dokola. V zrcadle, které je přibito na stěnu, vidíte jen jedním směrem, je to přesně to samé jako mysl, která je přikovaná k tělu. Dejte ale hřebík na strop, na provázek zavěste zrcadlo a roztočte ho. Pozorujte ho. Zrcadlo se točí a tím pádem je schopno vidět nejenom z jednoho směru, ale všemi směry (360° dokola). To je důležitá schopnost – umět natáčet zrcadlo své mysli kterýmkoliv směrem. Nejenom ven, ale také dovnitř. Schopnost uchopit zrcadlo naší mysli a natočit ho dovnitř, je velmi důležitá, obzvláště v této době. Pokud ho umím natáčet dovnitř, musím ho zcentralizovat a směřovat do srdce. Ne že jenom já budu svoji mysl obracet směrem k očím a uším, a k druhé čakře, ale musím svoji mysl natočit ke svému srdci.

Nevyhovuje mi používat slovo „duchovní směr“ protože všechno je duchovní, ale máme pozitivní duchy a negativní duchy, hmota neexistuje, to je také duch. Nemůžeme říkat „duchovní“ či „hmotný“, ale máme říkat: „pozitivně duchovní“ a „negativně duchovní“.

Negativní duchové a negativní duchovní směry si v první řadě dají záležet na degradaci vaší mysli. Nevezmou vám ji zcela (Buddhisti ano), ale aby hned neprojevil svoji negativitu, nechají vám kousek mysli, ten je ale tak zpitvořený, je to jen torzo mysli, kdy nebudete vědět, kam patříte a kým jste. Mysl musí být jemná, naprosto reálná a inteligentní, moudrá.

Pozitivní duchovní směry budou zdůrazňovat významnost vaší mysli. To nejcennější, co Bůh má, je mysl. Kromě sebe sama (Bůh se má samozřejmě rád), má Bůh rád svoji mysl. Z pozice člověka: Největší dar, který máme, je naše mysl, kterou bychom si měli hýčkat. Lidé si hýčkají svá těla, či spíše pocity, které vznikají skrze těla. Tím, jak si je lidé hýčkají, rozvíjejí a snaží se neustále prožívat svůj život skrze tělesné pocity, velice degradují svoji mysl. Vědomý člověk, který chápe, o co v životě jde, by si měl hýčkat svoji mysl.

Základní principy zvěrokruhu:

Zvěrokruh je jazyk, který nám umožňuje rozmlouvat s Bohem. Skrze zvěrokruh můžeme pochopit, kdo je to Bůh, jak funguje a o co Mu jde, kam směřuje. Bůh je dvanáctka.

Bůh = 12.

Číslo jedna (z dvanáctky) – první polovina dvanáctky:

Musíme si uvědomit, že nemůžeme Boha chápat jenom jakožto Boha ve smyslu, že Bůh je někdo, kdo je pouze spočívající sám v sobě. Je vůbec myslitelné, aby se živá bytost nějakým způsobem neprojevovala? Položme si tuto otázku. Není to myslitelné, nejde to. Je to myslitelné jen jako hypotetický případ. Představte si, že existuje živá bytost, která se žádným způsobem neprojevuje, to je hypotetický případ. To je Bůh, který pouze spočívá sám v sobě a neprojevuje se. Kdybychom chtěli číselně vyjádřit takový stav, je to číslo 1. To nám říká zásadní věc: Kolik je Bohů? Jeden. Nevím, proč někdo řeší nějaký politeismus či monoteismus. Pokud chce někdo poznat Boha, musí chápat, že Bůh je jenom jeden. Není jiná alternativa než monoteismus. Číselně je to jedna. Pokud se jedničku snažíme vyjádřit geometricky, je to bod. To je důležitá informace, co se týče Boží prostorovosti. Bůh se nachází v bodě. Pokud se chcete setkat s Bohem, musíte opustit prostor a stáhnout se do jednoho bodu. To znamená – být mimo prostor. Prostor je množina bodů. Tím pádem by bylo hodně bohů. **Pokud je Bůh jeden, musíte prostor jakoby opustit a vymanit se z něho a stáhnout se do jednoho bodu. Každý člověk má schopnost opustit prostor a stáhnout se**

do jednoho bodu, což je vaše srdce. Tento bod je přímo vaším srdcem, Bůh je přímo tím srdcem.

Když jsem říkal, že Bůh je 12, tak nyní jsem rozebíral jedničku, která je ve dvanáctce obsažena a která představuje Boha samého o sobě, který spočívá sám v sobě a neprojevuje se žádným způsobem. Mystika věci spočívá v tom (a může to být pro naši tělesnou mysl nestravitelné), že jestliže je jednička, je okamžitě také trojka. Jednička představuje první skutečnost, přímo živoucí bytost. Když víme, že živoucí bytostí je přímo Bůh, protože kromě Boha jiná živá bytost neexistuje, Bůh je jenom jeden. Vy nejste živé bytosti, ale jste něco, co je pouze oživováno. Živoucí bytost v celém vesmíru je jen jedna – Bůh – naše Já. **Musíte vnímat pocit**, že jste živá Bytost, **ne že si budete myslit**, že jste živá Bytost, protože většina lidí si myslí, že když dá impuls svým rukou a ruce se pohnou, že jsou živá bytost. Já se bavím o samotném pocitu vlastní životnosti. Jestliže člověk uchopí samotný pocit vlastní životnosti, v té chvíli si uvědomuje Boha. **Bůh – naše pravé Já je samotný pocit, že jsem živý.**

Prazáklad – vědomí samotné – prožitek existence je naprosto impotentní skutečnost. To, o čem blouzní Buddhisté, lidé typu E. Tomáše a jim podobní, či pan J. Vacek, propagují tuto impotentní skutečnost – samotné bytí. V křesťanství je to podáno jinak: V Bibli je psáno v evangeliu Matoušově: Panna porodila Syna. Proč Panna porodila Syna? Protože nebyl k dispozici žádný muž, který by ji oplodnil. Zatím byla absolutní pasivita. Nebyl muž, tak Panna musela porodit Syna sama od sebe. Jak zvláštní proces. Ne dceru, ale Syna. Teprve Panna si vytvořila Syna. To vám vysvětluje, že něco absolutně pasivního stvořilo něco aktivního – mužský element. Tento proces, kdy Panna porodila Syna, jsem vám vysvětloval, když prožitek JSEM obrátil pozornost na sebe sama, změnil se na JÁ JSEM a v té chvíli byly dvě alternativy, buď se zaměřit zase na to původní JSEM, anebo se zaměřit na JÁ. Toto prapůvodní bytí začalo upřednostňovat JÁ, tím pádem JÁ rostlo a JSEM ubývalo. Původní JSEM se začalo ztrácet, i když je neztratitelné, a začalo dominovat JÁ, až nakonec začal dominovat prožitek, že JÁ JSEM JÁ. Teprve prožitek JÁ JSEM JÁ je tato jednička – jeden jediný Bůh, pravý Bůh. Původní prožitek JSEM nemá žádné kvality, je tam jen samotný fakt existence, bytí a to je teprve půda, ze které může vyrůst Bůh. JSEM je takový divný Bůh, je to Bůh a současně to není Bůh, protože je jasné, že i pravý Bůh – JÁ JSEM JÁ musí být, existovat, protože kdyby nebyl prožitek existence, nemohl by pravý Bůh existovat. I pravý Bůh musí existovat, jinak nemá smysl o něm hovořit. Prazáklad Boha – stav JSEM je něco tak stupidního a samozřejmého, že nechápu, že má někdo potřebu se takovou věcí vůbec zabírat. Ale tato samozřejmá věc ze své samozřejmosti stvořila něco mimořádného – tato panna (samotné vědomí) porodila mimořádného Syna (sebevědomí – JÁ JSEM JÁ). Tento proces, kdy se z vědomí stane Sebe-vědomí má tyto tři fáze:

1. fáze JSEM.

Toto prapůvodní JSEM se začalo aktivovat (dnes si řekneme, proč tento prapůvodní impotent nezůstal impotentní, proč začal v sobě cítit neklid, který z něho dělal čím dál něco potentnějšího, nějakého potentáta). První rostlinka, která vyrostla z této prapůdy byla pozornost. Pozornost najednou chtěla mít kontakt a nic nebylo, chtěla se něčeho dotknout, a byla jen ona a ta půda, ze které vyrostla. Čeho se mohla dotknout? Jedině půdy, ze které vyrostla. Obrátila se na JSEM (vědomí) a došlo ke vzniku JÁ JSEM:

2. fáze – JÁ JSEM.

Vznikla nová možnost pro pozornost. Najednou se už mohla dotýkat buď půdy, nebo toho nového, co se objevilo - JÁ. Pozornost si řekla, že stav JSEM už zná, protože se ho již dotýkala předtím, ale nyní je pro ni lákavé – se zabývat a dotýkat se nového objektu – prožitku JÁ. JÁ mělo v této chvíli stejnou intenzitu jako JSEM. Bylo to v rovnováze.

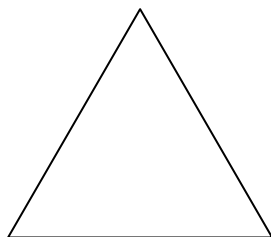
3. fáze – JÁ JSEM JÁ.

Když se pozornost zcela odvrátila od prožitku JSEM a plnou silou se zaměřila na prožitek JÁ, toto JÁ se začalo zintenzivňovat až se změnilo na prožitek JÁ JSEM JÁ. Tím nastala fáze: JÁ JSEM JÁ – a teprve tento prožitek je jednička. To je ten střed, o kterém jsme se bavili. Vznik jedničky je výsledkem třífázového procesu. To je ten paradox a je to myslí uchopitelné, má to logiku: Jestliže jednička (JÁ JSEM JÁ) – potentní Bůh je výsledkem třífázového procesu, můžeme říct, že rodičem jedničky je trojka. Trojka zrodila jedničku. Ale je to zvláštní trojka. Protože jednička je první uchopitelné číslo a přesto před jedničkou byla trojka, která tuto jedničku stvořila. Taková abstraktní, skoro neuchopitelná trojka. Ale je to pořád trojka, protože vidíte tři fáze: Jsem, Já jsem, Já jsem Já. Tato trojka je jakoby trojka, která předchází stvoření, a stvoření je něco konkrétního, to, co je před stvořením, není nic konkrétního, i když je to naprosto reálné. Tím, že jednička je výsledkem třífázového procesu, dá se říct, že trojka je rodičem jedničky, a víme, že rodič se přenáší na dítě. Každé dítě v sobě obsahuje rodiče – geny po rodičích, nemoci, vlastnosti apod. Jestliže je jednička stvořena trojkou, musí ji v sobě obsahovat. Proto je Bůh jeden a současně trojjediný. Všichni z toho dělají obrovské mystérium, katolíci na toto téma dělají kongresy, aby vyřešili trojjedinnost Boha a přitom je to tak jednoduché.

Jednička řeší samotného Boha a my už víme, jak tento samotný Bůh (tvůrčí, dynamický Bůh) vznikl. Původní impotent nás nemusí zajímat, protože nemá ještě žádný vztah k tvorbě vesmírů. On nebyl schopen nic stvořit. A když už, tak mohl tvořit jedině skrze svého Syna. Právě proto je v Bibli řečeno: *I veškerou moc na nebi a na zemi Bůh předal svému synu.* Pokud chápeme, že prožitek JSEM je ten prapodivný Bůh, tak prožitek JÁ JSEM JÁ je jeho Syn. Můžeme říct, že opravdový Bůh je naše Sebe-vědomí. JÁ JSEM JÁ, zjištění, uvědomění si této převratné skutečnosti. Pokud někdo ve vztahu k Bohu používá slovo Kristus, musí ho dávat do souvislosti právě s prožitkem JÁ JSEM JÁ, s touto jedničkou a ne s původním JSEM.

Tvůrčí JÁ geometricky značíme rovnostranným trojúhelníkem, protože v rovnostranném trojúhelníku je dokonale vyjádřena přirozenost tohoto tvůrčího JÁ. Trojúhelník je jeden (jako Bůh je jeden), a současně má tři vrcholy, je trojjediný. Tvůrčí JÁ je nejdokonaleji vyobrazeno rovnostranným trojúhelníkem. Pokud tvrdíme, že Bůh se zobrazuje bodem, musíme se od té tabule vzdálit tak daleko, až se nám trojúhelník změní v bod.

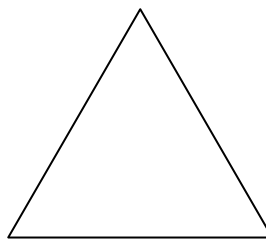
1 trojjediný Bůh:

bod:

Když bude člověk v sobě prožívat a objevovat své pravé Já, bude se mu zpočátku zdát, že Bůh je jeden, takové malé světélko ve tmách. Ale čím více se svému Bohu přiblížíte, zjistíte, že i když je jeden, je současně trojjediný. Kdyby byl Bůh bez Lásky, něco by tam scházelo. Bůh bez Moudrosti by také nebyl Bohem, něco by tam scházelo. Kdyby byl Bůh bez Vůle, také by v Něm něco scházelo. Čím více se člověk přiblížuje Bohu, tím více se bude bod měnit v rovnostranný trojúhelník.

Všechno se ukrývá v jedničce, která koncipuje dvanáctku. Co se týče dvanáctky, obsahuje v sobě rovnostranný trojúhelník, který charakterizuje Boha, což je hypotetický případ, že je někdo živý, ale žádným způsobem se neprojevuje, spočívá sám v sobě a je tak spokojen sám se sebou, tak proč by něco dělal? Potom by zůstal jen ten rovnostranný trojúhelník. Živá bytost je jedna, ale současně je trojjediná, to znamená, že každá živá bytost kromě toho, že je jedna, má současně Lásku, Moudrost a Vůli, má určité tvůrčí kvality.

Když hovořím, že Bůh je sebevědomí, a když začnete zažívat, že JÁ JSEM JÁ, tak když ho začnete zažívat čím dál více, s větší intenzitou, automaticky z tohoto JÁ vystoupí schopnost tvořit (Láska), schopnost tvořit určitým způsobem (Moudrost) a zosobňovat (mít) určité kvality (Vůle), které umožňují tvořit určitým způsobem. To všechno je obsaženo v JÁ. Ale pokud by Božství spočívalo jen samo v sobě, dalo by se říct, že jedna = tři či naopak tři = jedna, nebyl by v tom rozdíl. Trojka i jednička by byla zažívána jako jedna a ta samá skutečnost:

$$1 = 3$$

$$3 = 1$$

To je důležité mystérium Božství. U Boha spočívající v první řadě v sobě samém můžeme říct:

Bůh = Láska.

Bůh = Moudrost.

Bůh = Vůle.

Láska = Moudrost = Vůle = Láska

To všechno je Bůh.

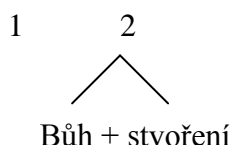
U Boha nedochází k rozlišení této trojky, všechny tři kvality jsou jedno a to samé. Bůh nevidí rozdíl mezi Láskou a Moudrostí. Bůh nevidí rozdíl mezi Moudrostí a Vůlí. Bůh nevnímá rozdíl mezi Vůlí a Láskou. To je Božství v nejryzejší formě.

Dvojka (z dvanáctky) – druhá polovina dvanáctky:

Popisovali jsme si jedničku obsaženou ve dvanáctce (první polovinu dvanáctky).

Nyní musíme pochopit druhou polovinu dvanáctky – dvojku. Dvojka nám říká druhou skutečnost: Bůh spočívající sám v sobě (trojjediná jednička) najednou ze sebe vystoupil. Přestal spočívat jen v sobě, ale vystoupil z tohoto stavu spočívání a vznikl nový stav, kdy Bůh ze sebe vystoupil směrem ven. Co to znamená? V té chvíli máme nové okolnosti, protože je Bůh (věčně existující) a to, co z něho vystoupilo (stvoření).

Dvojka nám ukazuje, že Bůh ze sebe vystoupil (či něco z něho vystoupilo, což je také Bůh, protože je to božský obsah, což je On sám) směrem ven a můžeme říct, že prapůvodní stav **Bůh** (jednička) se změnil na stav **Bůh a stvoření** (dvojka).

Dvojka má dvě části: Bůh a stvoření. Jednička představuje samotného Boha bez stvoření, kdežto dvojka ukazuje druhý stav – Bůh + stvoření. To, aby Bůh spočíval sám v sobě, to je jen hypotetická možnost, to nejde. Tvůrčí Bůh (KRISTUS) – prožitek JÁ JSEM JÁ svojí povahou a přirozeností je tvořivost sama. Až živá bytost uchopí a prožije prožitek JÁ JSEM JÁ, to je tak intenzivní prožitek radosti a euforie, že nemáte šanci něco neudělat, protože euforie a radost vás vždycky přinutí něco udělat. Proto můžeme říct, že Bůh je – tvůrčí akt sám. Bůh, který se neprojevuje nějakou činností, neexistuje, protože Bůh, který by spočíval sám v sobě a nic nedělal, by popíral sám sebe, což nejde.

Ve dvanáctce je obsaženo to, že můžeme Boha hodnotit jako Boha samotného, nemusíme brát v potaz Jeho tvorbu, ale také můžeme brát i to, že Bůh a tvorba jedno jest.

Když jsme si řekli, že Bůh, spočívající sám v sobě je jednička, což je paradoxně produktem trojky, proto jednička musí v sobě obsahovat trojku, a geometrickým znázorněním této duchovní (životní) skutečnosti je rovnostranný trojúhelník, tak pokud se objeví dvojka, která charakterizuje stav Bůh + stvoření, dochází k tomu, že:

Stav a) $1 = 3$ (to bylo obsaženo v jedničce, že $1=3$ a naopak)

Pokud vznikne stav dvojky, když Bůh opustí sám sebe a začne se navenek projevovat, tento výchozí stav a) se změní na stav b) $1 \neq 3$.

$$1 = 3 \longrightarrow 1 \neq 3$$

Dojde k tomu, že jednička se přestane rovnat trojce. Důsledkem toho je, že to rovnátko, které se změnilo na nerovnátko, se změní na:

$$1 + 3 = 4.$$

Jedničku jste nezrušili, Bůh je jeden. Trojku jste nezrušili, existují tři božské tvůrčí kvality (Láska, Moudrost, Vůle). Akorát se přestaly rovnat. Jestliže existují dvě skutečnosti – jednička a trojka, ale už nejsou jedno a to samé, co s nimi uděláte? Spojíte je a dostanete čtyřku.

To vysvětluje, že tak jako za jediným Bohem se ukrývá trojka a rovnostranný trojúhelník, tak za dvojkou (stav Boha a Jeho stvoření) se ukrývá čtverka a tím pádem čtverec.

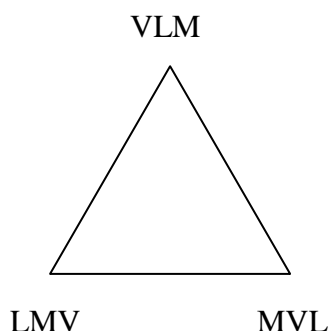
Pokud existuje stav dvě, zákonitě tam je stav čtyři a čtverec. Vidíte, že tak jako na počátku trojka porodila jedničku, takže trojka a jednička bylo to samé, tak jestliže jednička vystoupila sama ze sebe směrem ven, tato jednička začala interaktovat se svojí trojkou a výsledkem je vznik čtverky, jakoby Bůh oplodnil sám sebe a tím vznikla čtverka.

Jestliže se dostaneme do stavu Bůh a Jeho stvoření, v tomto stavu můžete mít maximálně čtyři roviny, více ne.

My jsme si tento stav již kreslili, kdy vznikl Bůh a Jeho stvoření, že jednička se přestala rovnat trojce, to znamená, že jediným zákonitým důsledkem je, že jednička se spojila s trojkou a vznikla čtverka. Není dokonalejší obrázek, než tento:

Prapůvodní stav a):

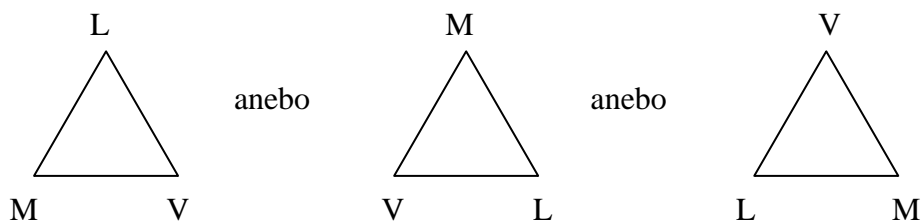

Na který vrchol byste dali Lásku?

Odpověď posluchačky. Na počátek.

J.P.: Zamyslete se: $1 = 3$. Řekl jsem, že všechno je jedno a to samé.

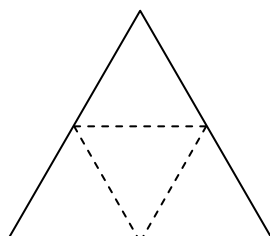
Kdybyste dali:

Má to stále stejnou hodnotu. Je to úplně jedno. $1 = 3$, takže každá z těchto kvalit, ať je to Lásky či Moudrosti či Vůle, jsou úplně stejné kvality Boha. Nezáleží, na jakém vrcholu rovnostranného trojúhelníka jsou umístěny.

U tohoto druhého stavu se jedna nerovná trojce. Když jedna se nerovná tři, přestává platnost, že kterýkoliv vrchol může být Láskou, kterýkoliv vrchol může být Moudrostí a kterýkoliv vrchol může být Vůlí. Tam už došlo k porušení této jednoty mezi jedničkou a trojkou. Tady už musí mít každý vrchol tohoto trojúhelníka svého pevného majitele:

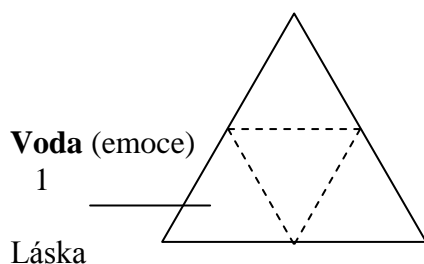
Stav b):

Je vedlejší, kde to začnete číslovat, ale každý vrchol tohoto trojúhelníku musí mít svého fixního majitele.

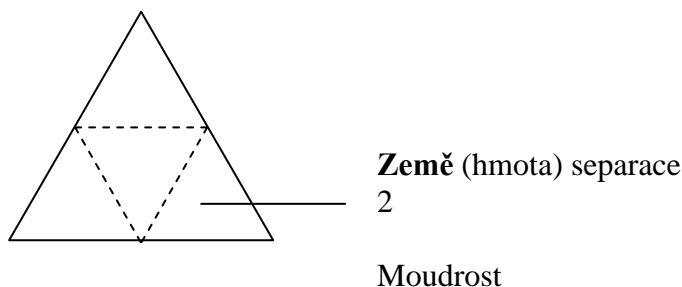
Jestliže Bůh vystoupí a opustí prožívání sebe sama, a začne ze sebe vystupovat ven, tzn. začne se projevovat svojí tvorbou, čímž dochází k porušení původní rovnováhy mezi Láskou, Moudrostí a Vůlí (a řekli jsme si, že zde jsou čtyři možnosti, $1 + 3 = 4$). Jediným možným myslitelným důsledkem tohoto vystoupení je ten, že **jedna ze tří kvalit bude mít převahu nad zbývajícemi dvěmi**. Tyto tři kvality přestaly být v jednotě a tak se vytvořila se možnost 3 situací, kdy jedna z tří kvalit bude převažovat nad zbývajícemi dvěmi. To je logická dedukce.

To nám vyobrazuje tento prapůvodní rovnostranný trojúhelník, do kterého jste vepsali menší rovnostranný trojúhelník, který nám říká, že může být situace, protože tento malý trojúhelník je nejbližší vrcholu Lásky, kdy v Bohu může převažovat Láska nad Moudrostí a nad Vůlí.

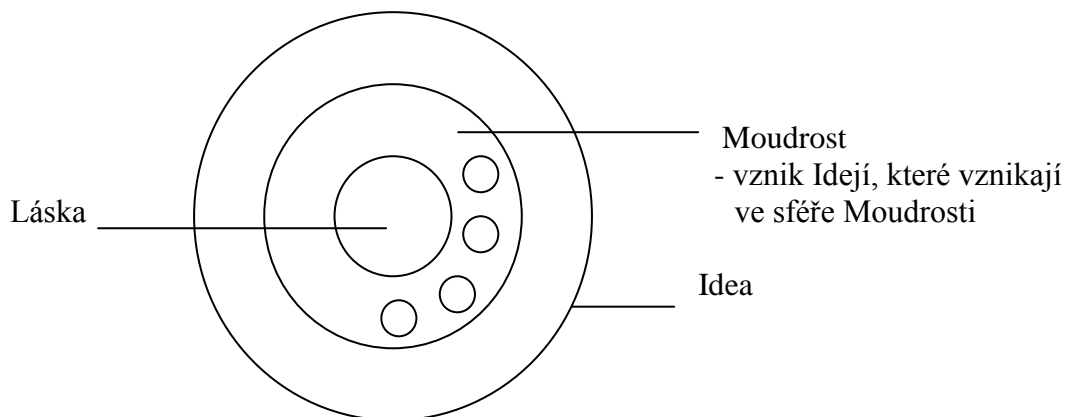
Jak nazýváme stav, kdy v Bohu převažuje stav Lásky nad Moudrostí a nad Vůlí? Emoce. V astrologii (ve zvěrokruhu) tomu říkáme živel voda.

Jak nazýváme stav, kdy v Bohu začne převažovat Moudrost?

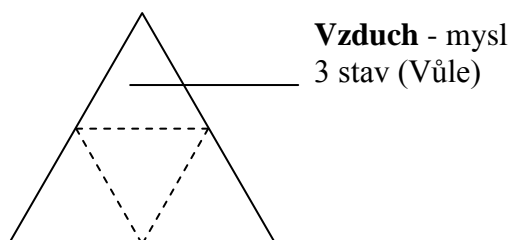
Tento trojúhelník symbolicky podává situaci, kdy v Bohu převažuje Moudrost nad Láskou a Vůlí. Jak nazýváme tento stav? Hmota. Ne hmota ve významu jakoby něčeho tvrdého, ale ve významu vnějškovost. Vnějškovost představuje proces separace, rozčleňování.

Jak se začíná původní tvůrčí Bůh rozčleňovat? Bůh ve své prapůvodní podstatě je jednota – 1=3 a 3=1. Bůh se začne rozčleňovat tím, že začne ze sebe vytvářet Ideje, které vznikají ve sféře Moudrosti. Chápejte, když řeknu slovo hmota (astrologicky – země), není to něco, co je primárně hmatatelného, i myšlenky a emoce jsou hmatatelné. Není to tak, jak si většina lidí myslí, že jenom hmota je reálná, ale emoce a myšlenky jsou také reálné. Jaký princip se ukrývá za slovem hmota? Je to rozčleněná skutečnost. Hmota je stav rozdělení. Tím, že máme hmotná těla, jsme od sebe oddělení. Kdybychom nebyli skrze hmotná těla oddělení, stali bychom se nějakým společným chuchvalcem emocí a myšlenek. To primární, co se ukrývá za slovem hmota (země) je proces separace (rozčleňování). Bůh začíná proces rozčleňování sebe sama tím, jak jsme si minule kreslili:

Tento střed (říkal jsem, že to je Láska) symbolizuje opravdu Lásku, ale Lásku, kdy Láska = Moudrost = Vůle. Tam je to vše v jednotě. Tato **původní jednota se v Bohu začíná rozčleňovat vznikem Idejí, které vznikají ve sféře božské Moudrosti**. Pokud začne v Bohu převažovat Moudrost, začneme si najednou uvědomovat, že ve sféře božské Moudrosti jsou různé Ideje. Kolik má Bůh idejí, jednu? Nekonečné množství. Ve světě Idejí vzniká rozčleňování. Tam je prapůvod rozčleňování Boha. Když řeknu, že dvojka, což je stav, kdy v Bohu začne převažovat Moudrost, živlově odpovídá zemi, hmotě, protože hmota není o tom, že je to něco nejreálnějšího, hmota je stejně tak reálná jako pocity a myšlenky a jako Duch. Hmota není něco spatřitelného a uchopitelného, protože i myšlenky jsou uchopitelné a spatřitelné, stejně tak emoce. Hmota jako taková je princip rozčleňování, kdy původní jednodlitá věc se začne rozčleňovat na dílčí skutečnosti. Je to jasné, proč, když začne v Bohu převažovat Moudrost, a když někomu položíte otázku: Jak nazýváme stav, kdy v Bohu dominuje Moudrost nad Láskou a nad Vůlí? Odpoví: Hmota. A má pravdu. Neškolený laik se bude divit.

Třetí stav, kdy se Bůh manifestuje aktivitou, je stav, kdy převažuje Vůle:

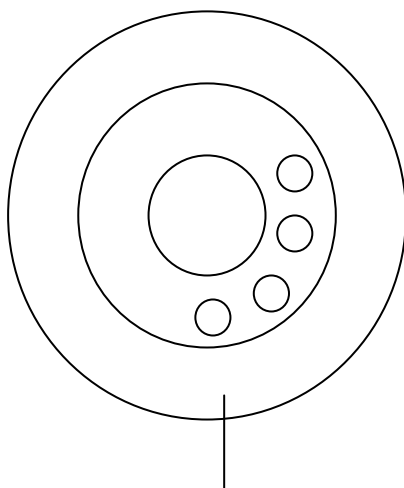
Jak nazýváme stav, kdy v Bohu dominuje Vůle nad Láskou a Moudrostí? Mysl. Když v Bohu začne dominovat Jeho Vůle, nazýváme tento stav mysl. Proč mysl? Co nám umožňuje mysl? K čemu máš mysl?

Odpověď posluchačky: K tvorbě.

J.P.: K tvorbě čeho?

Posluchačka: K přemýšlení.

J.P.: Jasně, ale my musíme vystihnout podstatu věci. Mysl máme proto, abychom vytvářeli kvality. Nemůžete vytvářet kvality bez mysli. To nejde.

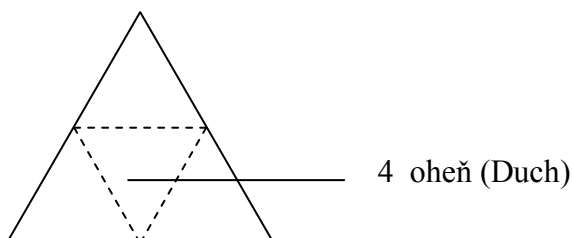

Sféra Vůle (vznik kvalit)

Pokud chcete vést život, který má určitou kvalitu, nemáte jinou šanci než skrze vaši mysl. To je hlavní pracovní náplň vaší mysli – vytvářet kvality. Nemůžete vytvářet kvality, pokud by neexistovaly rozdíly – odlišnosti. Pouze ve světě odlišnosti je možnost, aby existovala určitá kvalita a od toho máte mysl. Mysl je ta část vašeho vědomí, která je schopna vnímat rozdíly, nestejnosti. Minule jsem říkal, že Láska je u Boha chuť tvořit, že u Boha je Moudrost je určitá tvůrčí technika (Idea), způsob, jak můžete tvořit, a pokud máte Ideu, nemůže ji zrealizovat kdekdo, ale musí to být bytost, která je obdařena určitými parametry. Je to sféra Boží Vůle, kde vznikají kvality.

Jestliže řekneme, že v Bohu je stav, kdy v Něm převažuje Vůle nad Láskou a Moudrostí, to znamená, že v Bohu převažuje stav – zdůraznění kvalit, vlastností. Jediný nástroj, který umožňuje vnímat kvality, je mysl. To je její hlavní poslání – vnímat kvality.

Řekli jsme si, že jednička (z dvanáctky) je Bůh, spočívající sám v sobě, $1=3$ a $3=1$, kdežto u dvojky je to Bůh a stvoření. Bůh vznikem stvoření nezaniká, to nejde. Kdyby zanikl Bůh, zaniklo by i stvoření, které z Něj vzešlo. Každý produkt pořád potřebuje svůj zdroj. Jednička se přestala rovnat trojce, to znamená, že vznikl stav $1 + 3 = 4$, a tím došlo k tomu, že mohl jeden ze tří vrcholů převažovat nad těmi zbývajícími dvěma (mohou být 3 různé stavy takové dominance), ale pořád zde musí být obsažen i Bůh, který je $3=1$ a $1=3$ a proto zůstává poslední, čtvrtý – centrální trojúhelník

stav svého Já

Tento centrální trojúhelník má stejnou vzdálenost ke všech vrcholům (Lásce, Moudrosti a Vůli) a ukazuje nám na to, z čeho to vzešlo, ze stavu kdy Láska, Moudrost a Vůle jsou v rovnováze. Tento čtvrtý malý, centrální trojúhelník představuje Boha v té nejryzejší, nejcentrálnější poloze, kdy Láska = Moudrost = Vůle = Láska. I v rámci stvoření musí existovat pořád skutečnost, že tyto tři kvality jsou v rovnováze, kdy nepřevažuje Láska, Moudrost ani Vůle. Když se podíváte na nějakou krásnou květinu a tvé srdce zahoří Láskou. Když uvidíš nějaké kvality, určitou barvu a tvar, tvé srdce se zanítí Láskou k Bohu. Tehdy vnímáte, že Vůle = Láska. Když čtete nějakou knihu, která popisuje podstatu života a vy u toho zahoříte Láskou k Bohu. Tehdy zažíváte stav, že Moudrost = Láska. Tato rovnováha, že Bůh = Láska = Moudrost = Vůle = Láska, je stav ohně – rovnováhy. To zažíváte jako svého Ducha. Je to stav, kdy zažíváte svoje Já.

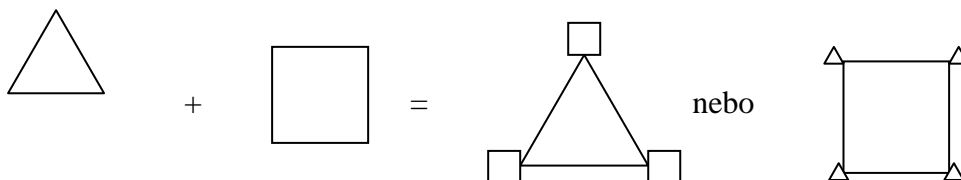
Ohnivě znamení a živel ohně se dotýkají bytostně vašeho Já.

Vzdušná znamení se bytostně dotýkají vaší mysli.

Vodní znamení se bytostně dotýkají vašich emocí.

Zemská znamení se bytostně dotýkají vašeho fyzického těla.

Protože s jedničkou se pojí Bůh spočívající sám v sobě, geometricky znázorněno rovnostranným trojúhelníkem, a protože s dvojkou se pojí stav, kdy Bůh vystoupil sám ze sebe a vzniká jeho stvoření, znázorněno čtvercem, je jasné, že dvanáctka je výsledkem spojení jedničky a dvojky (těchto dvou stavů), proto se musí spojit trojúhelník a čtverec a výsledkem je číslo 12:

To vám vysvětluje, proč pouze číslo 12 vystihuje dokonale podstatu života (Boha). Bůh, který netvoří, takový Bůh neexistuje. Bůh je něco tvůrčího. Kde je Bůh je tvůrce, je tvorba a stvoření (vesmír).

Znovu jsme si zopakovali, proč zvěrokruh je vybudovaný na dvanáctce, a proč tím pádem je nástrojem, který popisuje život v jeho pravé podstatě. Proto jediné dvanáctková soustava může plně a pravdivě vystihovat Boha. Ne desítková ani třináctková soustava, ale jediné dvanáctková soustava. Proto je jen otázka času, kdy lidstvo bude muset přejít k tuctům, protože desítková soustava je satanská.

Boha nelze odloučit od dvanáctky. Bůh je někdo, kdo hypoteticky je schopen být bez tvorby – sám o sobě, ale ve dvanáctce není obsažen jen Bůh sám o sobě jsoucí, ale je zde obsažena i tvorba i stvoření. Tam je všechno. Chápat Boha jiným způsobem je zcestné.

12:

$$1+2 = 3$$

1. Bůh (Tvůrce)
2. Tvoření (proces)
3. Stvoření (výsledek)

Jiný koncept Boha je zavádějící a falešný. Kde není tvoření, není Bůh. Kde není tvorba, neexistuje Bůh a kde není Tvůrce, tam také není Bůh. To vše je obsaženo v 12.

Víme, že dvanáctka vznikla spojením trojky (rovnostranného trojúhelníka, protože to jsou tři kvality Tvůrce) a čtverky (stav, kdy Bůh začal tvořit), čtverka je stav, kdy se tyto tři kvality dostaly do nerovnováhy a výsledkem jsou čtyři možnosti. Spojením těchto dvou skutečností dostáváme $3+4=7$. I když máme dvanáct kvalit, které vystihují podstatu života, těchto dvanáct kvalit je výsledkem sedmi skutečností:

1. Láska	pevná kvalita
2. Moudrost	pohyblivá kvalita
3. Vůle	základní kvalita
4. Duch	oheň
5. mysl	vzduch
6. hmota	země
7. emoce	voda

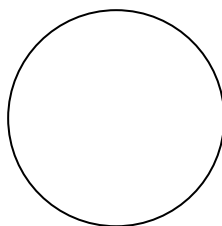
Těchto sedm skutečností je stavební materiál, ze kterého jste postavili dům. Tento dům = život. Život ve své úplnosti je symbolizován zvěrokruhem. Ale stavební materiál se skládá z těchto sedmi skutečností.

Je dobré těchto sedm skutečností pochopit principiálně. Mnohokrát jsme si to zde opakovali.

Kdo je Tvůrce, víme.

Jak tvoří Tvůrce:

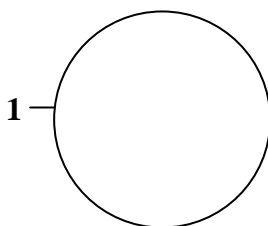
Všechno má kruhovitou podstatu.

Bůh sám je kruhovitý (kulovitý).

Tento kruh života je sestaven z dvanácti kvalit. Povíme se něco o první kvalitě.

Jednička (1. znamení – Beran, 1. dům - Ascendent):

Co je to jednička? Něco nejzákladnějšího. Základní princip v životě vysvětluje podstatu prvního astrologického domu – Ascendentu. Princip spočívá v tom, že každý existující musí někým (něčím) být. Jak jednoduché. Nemáte vyhnutí, musíte někým být. Neřeším, že jste existující. To je stupidní věc. Nechte to Buddhistům. Každý ale musí někým a něčím být. Každý jsoucí jedinec musí představovat určitou kvalitu, vlastnost. Myslíte si, že budete bez kvalit? Dovedete si to představit? Jedna hypotetická představa je, že budete bez vlastností, bez charakteru. To ale neexistuje. Druhá hypotetická možnost je, že byste měli každou chvíli jinou vlastnost. To taky nejde. Myslím si, že třeba herci, kteří se musí neustále vciťovat do různých charakterů, jsou svým způsobem chudáci, kteří ani neví, kým jsou. Jednička souvisí s tímto základem a když to aplikujete do svých horoskopů, měl by 1. dům naznačovat, kým byste měli být a jaké parametry byste měli zosobňovat. Člověk se nemůže zredukovat na jednu vlastnost, to nejde, protože je souborem mnoha vlastností, ale některé vlastnosti jsou jakoby podřadnější a nejsou na povrch tak vystupující a není to nosné téma, ale jen okrajová záležitost. Každý člověk by měl svým životem zosobňovat určitou nosnou vlastnost. Jednička by měla představovat kmenovou vlastnost. **Když člověk bude tuto kmenovou vlastnost projevovat a bude nositelem této vlastnosti, najednou by se v něm mělo probouzet intenzivnější vnímání svého Ducha.**

Nebudu nyní řešit, že mnoho lidí neprojevuje vlastnost, která je dána jejich jedničkou v horoskopu.

Dotaz posluchačky: Já jsem se sice o astrologii zajímala pramálo, ale myslela jsem si, že máš vlastnosti toho domu, kde máš Slunce, ne?

J.P.: Ne, Slunce je o tvorbě a ne o tom, kdo jsi. Jsi tvorba, jsi tvůrčí technika a jsi vlastnost. Jsi o Lásce, jsi o Moudrosti a jsi i o Vůli. To, že jsi zosobněním a nositelem určité vlastnosti, ukazuje jednička. Když bys měla v jedničce Lva nebo Slunce, měla bys být charakterizovatelná, že jsi zosobněním určitého tvůrčího centra, že jsi bytost, ze které vyzařuje tvořivost. Základní zákon ve stvoření je, že každý někým musí být. Jednička ti říká, kým bys měla být, jakým zosobněním určité kvality bys měla být.

S tímto je ale spojen velký problém. Tím, když člověk vědomě naplňuje a snaží se čím dál více zosobňovat kvalitu, kterou dostal od života do vínku, tím více se člověk dostává do jednoty sama se sebou a výsledkem je čím dál větší a intenzivnější prožívání svého Já. A život není o ničem jiném než o nalézání a prožívání svého Já. To je nosné téma. Nemůžete ale zažívat svoje Já, když jste někým, kým nemáte být. O tom je jednička – být tím, kým mám být. S tím je ale spojen jeden velký zásadní problém. Jaký? Kdyby to bylo tak jednoduché být tím, kým mám být, stačilo by nám jedno znamení a nepotřebovali bychom jich 12. Hovořím o živé bytosti a tou je pouze Bůh. Jestli někdo uhádne, jaký je zásadní problém ve spojení s tou nejzákladnější skutečností života, když někdo existuje, musí někým být.

Odpověď posluchače: Uvědomovat si to.

J.P.: Přesně. Největší problém je spojen s tím, uvědomit si, kým mám být. Tento problém je tak velký, že se muselo k jedničce přidat zbývajících jedenáct znamení, abychom to mohli vyřešit.

Jestliže jste ztotožnění sami se sebou, stáváte se absolutně nekritičtí vůči sobě samým. To, co neodpustíte jinému, sobě velice snadno odpouštíte. Nedělá vám problém si mnoho svých vlastností odpustit. Vůči sobě tak nejste dostatečně kritičtí. Ale hlavně, když jste sjednoceni sami se sebou, nemáte ani možnost zintenzivňovat uvědomění si sama sebe, protože nemáte dostatečný nadhled. Chcete-li si sami sebe uvědomit, vezměte si zrcadlo a přilepte si ho na tvář. Neuvidíte nic. Když se díváte do zrcadla z určitého odstupu, uvidíte se. V tom je ten problém. Když jste sami se sebou sjednoceni, nevnímáte se řádně a nemůžete si plně

uvědomit své kvality a to, kým jste. To, že jste, vnímáte, ale nevidíte své parametry. Ve stvoření nemůžete jen vegetovat, přebývat, ale jste a máte být zosobněním určité kvality. Ve ztotožnění sama se sebou nejsme kritičtí a proto se říká, že jsme subjektivní.

Pokud máme být jedničkou, kterou máme být a přesto si ji dostatečně neuvědomujeme, co k tomu potřebujeme, aby se nám to podařilo?

Odpověď posluchačky: Mysl.

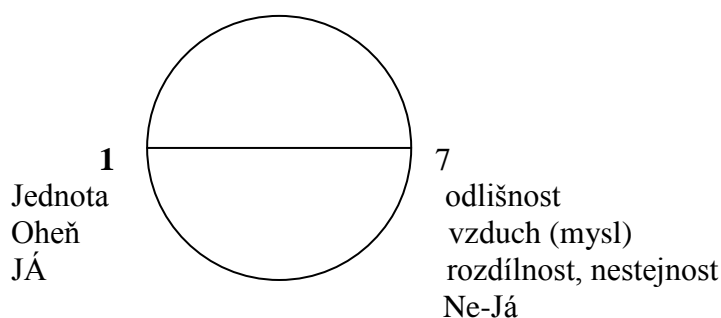
J.P.: A proč?

Posluchačka: K přemýšlení.

Posluchač: Abychom si mohli uvědomit tu kvalitu.

Další posluchač: Zrcadlo.

J.P.: Do kruhu si umístíme protilehlé číslo:

Sedmička (7. znamení Váhy, 7. dům - Descendent):

První princip života je, že když jsem, musím někým být. Když jsem sjednocený sám se sebou, nevnímám, kým jsem. Kdybyste neměli zrcadlo, jste sice sami se sebou, ale vůbec byste nevěděli, jak vypadáte. Bavíme se o tvarových, vizuálních vlastnostech, nebavíme se o duševních vlastnostech. Musíte k tomu použít protilehlou kvalitu. Sedmička odpovídá sedmému znamení (Váhy) a to je vzduch. Jednička odpovídá živlově ohni. Oheň je o Já, protilehlé znamení ohni je vzduch, což je mysl. Co symbolizuje sedmička vůči jedničce?

Odpověď posluchače: Uvědomit si rozdíl.

J.P.: Ano, ale primárně je to – opak. V životě je to tak, že každá kvalita, která existuje, má svoji kvalitu, která je přesně opačná. Jsou sice rozdílné kvality, ale jsou také kvality, které jsou navzájem vůči sobě přesně opačné. Oheň představuje stav jednoty, stav – být sám sebou. Bůh je jednota. Uvědomuje si, že Já jsem Já. Protože Bůh je živá bytost, dosahuje jednotu tím, že si uvědomuje, že JÁ JSEM JÁ. To je ve stavu Božství. Ve stvoření již existují kvality. Aby člověk naplnil své poslání v životě, musí brát v potaz nejen Boha, ale i stvoření a tak se musí sjednotit s určitou kvalitou. Živel ohně je vždycky o jednotě. Protilehlé znamení je vzduch – 7. Co je opakem jednoty? Nestejnost, odlišnost, rozdílnost. Říkal jsem, že v Bohu 1=3, stejnost, jednota. Ale když Bůh vystoupí sám ze sebe, už se 1 nerovná 3 a tím pádem 1+3=4, tam už vznikla nestejnost, odlišnost.

Jestliže je Já, existuje ne-Já. Ptám se: Je schopnost vnímání odlišnosti důležitá? A k čemu?

Odpověď posluchačky: Abych mohla vidět sama sebe.

Posluchač: Aby ses vymezil vůči těm, kým nejsi.

J.P.: Ta schopnost vnímat nestejnost, odlišnost, je důležitá ke dvěma věcem. Která složka naší bytosti nám dává schopnost vnímat odlišnost? Mysl. Můžeme říct, že jednička a sedmička nám dávají dvě krajnosti Boha. První krajnost je jednota. Bůh je jeden a všechno je jedno a to samé. To je jeden aspekt Boha. Druhá krajnost Boha (a bez této krajnosti by Bůh neexistoval a Bůh by nebyl Bohem) je (víte, co nám dává schopnost vnímat nestejnost?) vnímat rozmanitost. Dovedli byste si představit, že byste vedli život, který by nebyl rozmanitý? Protipól jedničky je sedmička (pokud máme 12 skutečností), což ukazuje na druhou extrémní polohu Boha – Bůh je absolutní rozmanitost. Když si sáhnete do svého srdce, tak když vidíte fotky z vesmíru, kosmické objekty, miliony hvězd, co je to za pocit? Není to pocit absolutní rozmanitosti? Kolik je tam různých galaxií, Sluncí, planet a pokaždé jsou jiná.

Takže Bůh představuje dvě opačné krajnosti:

1 Absolutní jednota ————— 7 Absolutní rozmanitost

Tato rozmanitost je umožněna pouze schopností vnímat nestejnost. Pouze schopnost vnímat nestejnost, odlišnost, vytváří rozmanitost. I v díle mystika J. Lorbera je neustále zdůrazňováno, že tato planeta je u Boha vyvolená. Všichni, kteří zde přicházejí na tuto planetu, dostávají Ducha přímo z Boha, ale současně tam neustále zdůrazňoval, jak je tato planeta rozmanitá, jak v rostlinné říši, ve zvířecí říši, v lidských duších. Taková rozmanitost není nikde jinde. Je to tak, protože jedním extrémem Boha je absolutní jednota a druhým absolutní rozmanitost. Tato absolutní rozmanitost v nás vyvolává úžas nad Bohem. Pokud pochopíte tento druhý extrém Boha – rozmanitost, vysvětlujete si další věc: Je život jen na jedné planetě? Ne. Jak by se naplnila jeho druhá poloha – absolutní rozmanitost? Čím je umožněno vnímání rozmanitosti? Myslí. Když používáme slovo Bůh: Chci říct slovo: Bohatství. Co se za tímto slovem ukrývá: Počet, kvantita či rozmanitost? Jestli máte jednu věc a máte jí hodně anebo máte mnoho rozdílných věcí? Bohatství není velikost kvantity, ale to, že máte hodně různých kvalit. Slovo bohatství souvisí s rozmanitostí, pestrostí. Nemůžeme Boha vnímat jen v jedné poloze (jednota) ale i v druhé (absolutní rozmanitost). A naopak.

Abychom dobře pochopili podstatu vzdušných domů, tzn. sedmého domu, který je údajně o partnerství, třetího domu, který je údajně o škole, sourozencích a dopravních prostředcích, a jedenáctého domu, který je údajně o přátelích, musíme pochopit důležitý princip:

Každá kvalita má přesně opačnou kvalitu. Na úrovni ohně a vzduchu:

Oheň

Jednota

Stejnost

Být tím, čím opravdu jsem

Vzduch

nestejnost (vznik rozmanitosti)

odlišnost

někdo jiný

Země

samostatnost

vnějškovost

svoboda

proces separace, rozdělování.

Voda

skupina

niternost

Říká se, že protipóly se přitahují. A proč? Proč existuje největší přitažlivost mezi zemí a vodou?

Odpověď posluchačky: Protože to jsou jiné kvality.

JP: Absolutně ne.

Další posluchačka: Zrcadlí si navzájem vlastnosti.

J.P.: Život je vybudován tak, že ten konstruktér to nedělal záměrně, vědomě. To se tak poskládalo samo, protože ty principy jsou v něm od věčnosti. **Proti sobě ve zvěrokruhu i v životě jsou přesně opačné kvality, mezi nimiž je největší přitažlivost, protože absolutní opak vyvolává největší schopnost vnímat rozdíly. Pokud existuje určitá kvalita, tato kvalita nejvíce k sobě přitahuje kvalitu, která je přesně opačná, protože tato kvalita ve vás vyvolává schopnost vnímat nejintenzivnější rozdíly (nestejnost). Určitá kvalita skrze kvalitu přesně opačnou vyvolává schopnost maximální kritičnosti (schopnost vnímat rozdíly, odlišnosti).** Tím pádem vzniká největší pestrost života. Proto den přitahuje noc a noc přitahuje den. Proto léto přitahuje zimu a naopak. Takto se to cyklicky střídá. Je nádech a výdech. Kvalita, která je ztotožněna sama se sebou, není schopna sebe posoudit, je subjektivní, nekritická. Když jste sami se sebou, kritičnost je nulová, nemáte nadhled a nemůžete si uvědomit, kým jste. Právě proto určitá kvalita k sobě přitahuje kvalitu přesně opačnou, protože tato opačná kvalita ve vás vyvolává největší schopnost vnímat rozdíly. Vy skrze jedničku nějakou kvalitu představujete. Právě proto skrze sedmičku je vám ukázáno, jakou kvalitu k sobě přitahujete, protože právě skrze tuto kvalitu se ve vás aktivuje maximální schopnost vnímat rozdíly (kritičnost - objektivita) a vůči čemu využijete tuto schopnost?

Odpověď posluchače: Vůči tomu Já.

J.P.: Právě že ne. Nejste schopni být vůči sobě maximálně kritický. To je třeba tak, když astrolog za vámi přijde, abyste mu udělali horoskop, protože on nemá nad sebou patřičný nadhled. Věšci si vždycky nechávají věstit od jiných věštců, protože oni sami nemají vůči sobě patřičný nadhled. Nemají kritičnost, protože jsou zabarveni sami sebou. Nemůžeš to využít proti sobě. Využiješ to vůči znamení a kvalitě, která ti tuto schopnost umožnila. Tuto schopnost maximální kritičnosti začneš používat vůči kvalitě, která ti ji umožnila.

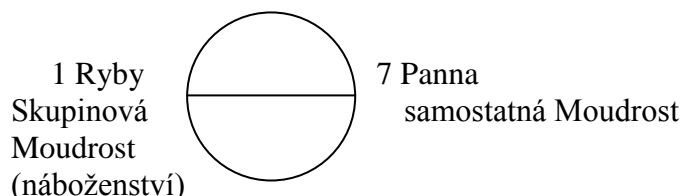
Příklad: Jestliže má někdo ASC v Rybách. Já jsem Ryba. Sedmý dům je v Panně. Která kvalita mně jako Rybě ve mně vyvolává schopnost absolutní největší kritičnosti? Panna. Panna mi umožňuje být maximálně kritický. Schopnost kritizovat aplikuji na Rybu nebo na Pannu? Na Pannu. Jestliže představuji nějakou kvalitu (1), v sedmičce leží kvalita, která je přesně opačná, a díky této opačné kvalitě – ona ve mně vyvolává schopnost být maximálně objektivní (kritický) a maximálně vnímat odlišnost, nestejnost, rozdílnost, a tuto vzniklou schopnost aplikuji na kvalitu, která mi ji umožňuje zažívat. Když mám v sedmém domě Pannu, Panna mi umožňuje být maximálně kritický, tuto kritičnost aplikuji na Pannu.

Posluchačka: Jestliže jsem Štír tak opak je Býk.

J.P: Býk ve mně vyvolává schopnost být maximálně kritický, což aplikuji na Býka. Kvalita, která vyvolává maximální objektivitu, schopnost vnímat maximální rozdíly, je samotná objektem pro tuto objektivizaci. To, co nabízím, je aplikováno přímo na mně samotném. Sedmý dům není o tom, jakého k sobě přitahuji partnera. Sedmý dům je o tom, že představuji určitou kvalitu, která je dána mým prvním domem a já potřebuji být objektivní, potřebuji mít schopnost být kritický, mít schopnost vnímat rozdíly. To mi umožňuje sedmý dům. Když tuto schopnost mám, na co zaměřím svoji schopnost vnímat rozdíly? Na tu kvalitu, která to ve mně vyvolává. **Teprve v prostředí této kvality jsem schopen tuto schopnost udržet.** Partner není proto (jak říkají astrologové), aby vás doplnil. On vás nedoplní. Doplnit se můžete sami, ne prostřednictvím někoho. Kvalita v sedmém domě ukazuje, jaké kvality k sobě přitahují, abych dokázal být maximálně kritický, abych dokázal vnímat rozdíly a tuto schopnost aplikuji přímo na ty kvality, které jsou v sedmém domě. Tím jsem nastartoval něco důležitého.

Jestliže mám představu o Bohu, Bůh na sebe bere takovou podobu, jakou mám ve své mysli. Ani to jinak nemůže být, protože myslet znamená tvořit a co si v mysli vytvořím, to budu mít.

Jestliže někdo bude mít jedničku v Rybách, podstatou Ryb je Moudrost a je to voda, takže skupina:

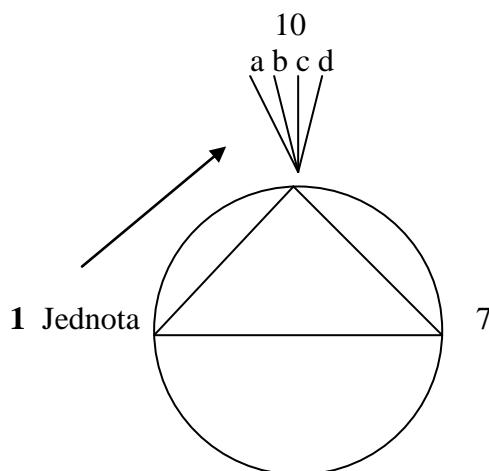
Ryby představují skupinovou Moudrost. Moudrost, určitá Idea nám říká, jakým způsobem má probíhat tvůrčí proces. Když parlament vydá nějaké zákony, je to tvůrčí technika? Je. Říká, jakým způsobem máte tvořit (fungovat). Platí tyto zákony pro všechny lidi, kteří zde žijí? Platí. Zákony jsou skupinová technika. Zákonodárství nepatří pod Střelce, ale pod Ryby, protože to jsou tvůrčí techniky, které platí pro celou skupinu. Proto, jestliže je Neptun vládce Ryb, tak jestliže má někdo poškozeného Neptuna, se říká, že Neptun a Ryby souvisí s vězením. Protože Ryba je skupinová Moudrost a společenské zákony jsou skupinová Moudrost. Nejenom zákonodárství patří pod Ryby, může to být také náboženství. Katolická církev je nějaká skupina, kde jsou nějaké zákony, které platí pro celou skupinu. Jestliže má někdo Ascendent v Rybách, je to kvalita, která se dotýká skupinové Moudrosti. Buď ji to táhne do parlamentu, anebo do kostela. Jestliže já představuji skupinovou Moudrost, potřebuji vyvolat schopnost být kritický a kdo mi to umožňuje? Panna. Panna má svou samostatnou pravdu. Existuje tedy samostatná Moudrost. Jestliže já, který podléhám skupinovým pravidlům hry a je mi to vlastní, kdo mně bude nejvíce vytáčet? Když se objeví nějaký člověk, který neuznává nějaké kolektivní pravidla, ale bude mít svoje pravdy a svoje zákony. Takový člověk je přesně opačný než jsem já, ale současně mne bude přitahovat, a bude ve mně vyvolávat schopnost být maximálně kritický. Díky za to. Ale já nyní tuto schopnost kritičnosti musím aplikovat na tuto kvalitu – na Pannu. Mám se setkávat se samými bytostmi typu Panny, kdy má každý jen svoji pravdu a mám vnímat rozdíly, nestejnost mezi těmi samostatně hlásanými pravdami. Z jiného úhlu pohledu: Jestliže budu hledat nějakou univerzální pravdu, která je platná pro celé stvoření, protože je to moje povaha, co mi dá největší kritičnost - když někdo hlásá buddhismus, jiný jen křesťanství, jiný to či to, tak to ve mně vyvolá schopnost největší kritičnosti a měl bych mít schopnost vnímat rozdíly mezi těmito jednotlivě hlásanými pravdami, navzájem oddělenými, protože když začnu tyto samostatně hlásané pravdy vnímat, musím vnímat ty rozdíly a nestejnost mezi těmito systémy, protože v konečném důsledku se to vrátí ke mně samotnému, abych našel tu univerzální pravdu, která je společná všem. To je ještě složitější proces, protože se musíme od sedmičky vrátit k sobě - do jedničky skrze 8, 9, 10, 11 a dvanáctku..

Jestliže já či kdokoliv jiný má Lunu v sedmém domě, to není o tom, že mi astrolog řekne, že budu mít nějakou citlivou manželku rodinného typu. Je to o tom, že mne přitahují lidi, kteří jsou skupinově ladění. Rak a Luna je o tom, že to jsou lidé, kteří chtějí žít ve skupině a rodina je také skupina. Může to být ale i jiná skupina. Rak má také národnostní cítění apod. A protože já jsem opakem skupinového života, potřebuji k sobě skupinové typy, protože ty ve mně vyvolávají kritičnost a já ji musím zaměřit na tyto skupinové bytosti, porovnávat a vnímat odlišnost různých těchto skupin, protože existují různé skupiny, musím vnímat, v čem se liší, protože o to více v konečném důsledku přes toto poznání začnu vnímat podstatu své

samostatnosti. Dokonce svoji kvalitu samostatnosti ještě více prohloubím, budu ji vyjadřovat ještě v dokonalejší a ryzejší formě. Během života procházíte kolečkem zvěrokruhu x krát. Až si tímto kolečkem projdete jednou, sebe si uvědomíte více. Když jím projdete podruhé, ještě více si sebe uvědomíte. Toto poznávání má probíhat čím dál hlouběji. I Bůh sám sebe zdokonaluje. Prohlubováním své kvality zjistíte, že ta vlastnost je zvláštní, neopakovatelná.

Když by Ryba vnímala Střelce, který je od ní svou povahou rozdílný, tak ji nebude tak zajímat, protože ji bude více zajímat kvalita přesně opačná. Pouze opačná kvalita je maximální odlišnost a maximální odlišnost vám dává schopnost být maximálně kritický a vnímat nestejnost, odlišnost, být max. objektivní. Tuto kvalitu být objektivní musím aplikovat na tu kvalitu, která to umožňuje a jedině v rámci této kvality jsem schopen tuto objektivitu udržet, nikde jinde.

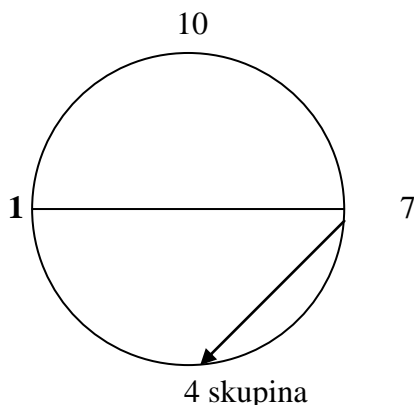
Je žádoucí sedmička? Je. Ale vy musíte sedmičku stvořit! Ona nevznikne sama od sebe, vy ji musíte do svého života dostat! Aby jednota mohla vnímat nestejnost, co tomu musí předcházet? Jednota se musí rozštěpit:

Jednota se musí rozštěpit na nějaké samostatné skutečnosti. Teprve, když máme samostatné skutečnosti a,b,c,d, teprve může do hry přijít mysl a vnímat rozdíly mezi těmito skutečnostmi. A protože země je rozčlenění, samostatnost, vidíte, že pokud se nezačnete navenek projevovat, nemůžete se ani dostat ke kvalitě, které vám umožňuje být objektivní. Je to to samé, jestliže chcete poznat partnerku, která vám umožňuje být maximálně kritický, což aplikujete na ni a ne na sebe, ale takovou partnerku byste nedostali, pokud byste nejdříve neopustili svůj dům a nešli do světa. To vám vysvětluje, proč je za ohnivým znamením zemské znamení. Když někdo je, první, co musí udělat, musí se navenek projevit a potom přistupuje vzduch, kde můžu vnímat nestejnost, odlišnost, rozmanitost. Když jsem se navenek zrealizoval, dostal jsem se do situace, kdy můžu být kritický a mít možnost vnímat rozdíly.

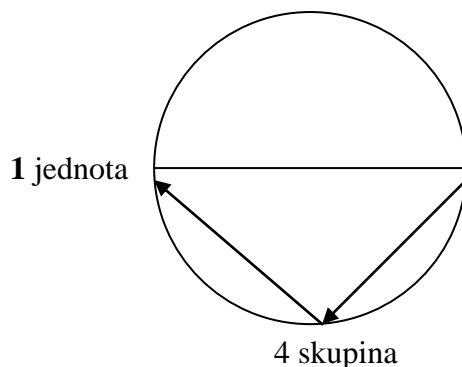
Když začínám vnímat rozdíly, dochází k další věci:

Existují různé kvality, zjistím, že existují kvality, které jsou mi příjemné a s nimi se chci spojit a některé kvality jsou mi nepříjemné a ty chci ze svého života vyčlenit.

Teprve tehdy, když vnímám pestrost, rozdílnost, nestejnost, jsem schopen vytvářet skupinu. Pokud bych neviděl rozdíly, nejsem schopen ani vytvořit skupinu, protože bych si neměl z čeho vybírat. Bez vnímání rozdílů, bez objektivitu, kritičnosti bychom nebyli schopni vést skupinový, rodinný život. To se projevuje i kdekoli ve vědě, třeba v botanice, když přírodopisci zkoumají přírodu a zjistí, že tam jsou takové živočichové a tam zase jiní a ti mají společné to a to atd., tak uděláme skupinu, obratlovci, ptáci apod. Skupina vznikla proto, že byla zkoumána odlišnost, nestejnost.

Když máte skupinu, zjistíte, že ta skupina má něco společného, nějaký společný faktor:

Kolik je těch společných věcí? V první řadě je to jedna věc. Každá skupina má nějaký jeden společný faktor. **Tento společný faktor, který je vlastní každému členu určité skupiny, je ve své podstatě jejich společná Já. Protože jakékoli Já souvisí s jednotou, protože v celém vesmíru je jedno jediné Já. Toto společné Já potom silně působí na Já každého člena skupiny. Proč tomu tak je? Protože každé Já nejsilněji reaguje na něco, co je stejné podstaty jako ono samotné. A tím nemůže být nic jiného, než zase nějaké Já. Toto společné Já určité skupiny ve svém působení může nějakému členu této skupiny jeho Já zesilovat nebo zeslabovat. Takže takový člen určité skupiny se v této skupině buď cítí dobře nebo špatně. Ale v každém případě toto společné Já určité skupiny svým působením na Já určitého člena této skupiny mu umožňuje čím dál více si uvědomovat své vlastní Já. Takže každá skupina vytváří svého ducha, protože Já je duch. Tím se dostáváte zpět k sobě samému. Teprve skrze skupinu se dostáváte k sobě a začnete si uvědomovat čím dál více, kým jste. Ale skupina by nebyla, kdybyste předtím neměli kritičnost, a kritičnost by nebyla, kdybyste předtím neměli to, že jste se navenek nějak**

manifestovali a teprve skrze skupinu se vracíte k sobě a začnete sebe vnímat buď o to méně nebo o to více než předtím.

Život funguje tímto jednoduchým mechanismem: nebudu se bavit nyní o jednotlivých znameních, chci jen ukázat tento jednoduchý mechanismus:

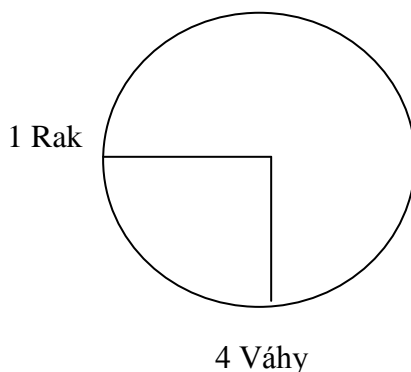
Oheň (to jste Vy, vaše Já), pak se musíte navenek manifestovat projevit určitou aktivitou (země): když se realizujete navenek ve hmotě (vnějším prostředí), kde vnímáte, že existují samostatné jednotky, začnete vnímat svět rozdílnosti, odlišnosti, nestejnosti a začnete být maximálně kritičtí, vnímáte pestrost, rozdíly. Tím, jak vnímáte rozdílnost, zjistíte, že určité kvality jsou pro vás příjemné a určité kvality jsou pro vás nepříjemné, takže se začnete spojovat s kvalitami, které vám vyhovují. Kvality, které vám nevyhovují, dáváte pryč. Tím dochází k tvorbě skupiny. Tvorbou skupiny filtrujete, něco dáte od sebe pryč a něco vytváří skupinu, jejíž chcete být součástí. Za vodním znamením je zase oheň, protože každá skupina má společný jmenovatel, což je oheň, nějaké společné já. Skrze skupinu se dostáváte ke svému Já, ale už trošičku vyfiltrovanému. Prohloubili jste tímto svoje Já.

Oheň → země → vzduch → voda → oheň

Tímto rytmickým střídáním těchto čtyř poloh, Já, vnější realizace, rozdílnost, tvorba skupiny a zase zpět k Já život zintenzivňuje sebe sama a čím dál sebe sama vnímá do detailů.

Poznámka na závěr:

Na začátku dnešního semináře, když jsem opakoval 3 fáze, pomocí kterých se prapůvodní JSEM mění na prožitek JÁ JSEM JÁ., jsem říkal, že si vysvětlíme, proč tento prožitek JSEM nezůstal ve svém stavu pasivity, pouhého přebývání a začal v něm narůstat neklid, určitá dynamika, což nakonec vedlo k tomu, že z tohoto JSEM se vynořila pozornost. Důvod je následující. Můžeme říci, že toto JSEM je společným faktorem všech existujících věcí ve vesmíru, ať živých, či neživých. Proto tento prožitek JSEM vytváří tu největší myslitelnou skupinu v celém vesmíru, ať hmotném, či duchovním, protože pro každou existující věc platí, že JE. Skupinovou existenci představuje čtverka (4. znamení - Rak, 4. dům – Imum coeli). To znamená, že když si znamení Raka (skupinová existence) dáme jako 1. dům, dostáváme situaci, že se zabýváme nějakou individuální skutečností, kterou v tomto případě je skupinové bytí a to v té nejširší formě, protože se zabýváme prožitkem JSEM.

Pokud je znamení Raka umístěno jako jednička, je čtvrtým v pořadí od znamení Raka znamení Váhy. Čili znamení Váhy představuje čtverku pro znamení Raka. My už víme, že čtverka představuje skupinové bytí a současně niternost. Znamení Váhy (7. znamení) představuje nestejnost, odlišnost, rozdílnost. Takže znamení Raka, které právě hodnotíme jako určitou individuální skutečnost a které rovněž představuje skupinové bytí (protože je 4. znamením) má ve svém nitru vědomí odlišnosti a rozdílnosti, protože jeho čtverkou je znamení Váhy. **A proto každé skupinové bytí silně emočně reaguje na bytí, které je založeno na odlišnosti a rozdílnosti.** A to je důvod, proč prožitek JSEM, jakožto představitel skupinové existence v té nejvyšší formě, je nucen vědomím odlišnosti a rozdílnosti opustit svou vlastní přirozenost a přejít do jiné formy prožívání – sice JÁ JSEM JÁ.